

Збірник тез доповідей [Електронний ресурс] II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Іноземна мова у професійній підготовці спеціалістів: проблеми та стратегії». – Кропивницький: РВВ ЦДПУ ім. В. Винниченка, 2018. – 192 с.

Online Book of abstracts of the second International scientific and practical Internet conference “Foreing language in professional training of specialists: issues and strategies”. – Kropyvnytskyi: EPC of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University, 2018. – 192 p.

*Друкується за рішенням вченої ради Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
(протокол № 8 від 27. 02. 2017 року)*

РЕДКОЛЕГІЯ:

**Світлана Іванівна Шандрук, доктор наук, професор
(Кропивницький, Україна);**

**Ліна Леонідівна Смірнова, доктор філософії, доцент
(Кропивницький, Україна);**

Assoc. Prof. Dr. Eda Ustunel (Mugla, Turkey);

PhDr. Edita Poórová, Ph.D. (Trnava, Slovakia)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

**Світлана Іванівна Шандрук, доктор наук, професор
(Кропивницький, Україна);**

**Ліна Леонідівна Смірнова, доктор філософії, доцент
(Кропивницький, Україна);**

Оргкомітет не несе відповідальності за зміст наукових праць та достовірність наведених фактологічних та статистичних даних.

Зміст

Section 1. Critical issues of contemporary philology. Literature and Cultural Studies.

Valerii Bohdan	THE DEVELOPMENT OF AN ADJOINING CONSTRUCTION THROUGH TIME	9
Ольга Сушкевич	ПОЗИЦІОНУВАННЯ ВЗАЄМИН ТА ІМІДЖУ УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ В НОВИНАХ ВВС....	11
Т.В. Ведернікова	КОНЦЕПТ ЯК ЦЕНТРАЛЬНЕ ПОНЯТТЯ СУЧАСНОЇ АНТРОПОЛОГІЧНОЇ ЛІНГВІСТИКИ	13
Ірина Книш	СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ІДІОСТИЛЮ У ЛІНГВІСТИЦІ.....	16
Kozii Olha	THE FEATURES OF SOUND SYMBOLISM IN AUSTRALIAN POETRY	19

Section 2. Foreign language teaching techniques.

Оксана Бігич	АВТОРСЬКІ БЛОГИ ВИКЛАДАЧІВ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ: СУПЕРНИКИ ЧИ СОРАТНИКИ?.....	23
Gaukhar Akhmetova	THE IMPORTANCE OF USING NEWSPAPERS IN THE CLASSROOMS	25
Віола Григорян	ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У МЕДИЧНОМУ ВНЗ.....	28
О.О. Гуліч	ШЛЯХИ ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ІНФОРМАЦІЙНО–КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ.....	30
Habelko Olena	THE ENGLISH AS AN ADDITIONAL LANGUAGE IN AUSTRALIA: TEACHING STRATEGIES	32
Edita Hornackova Klapicova	TEACHING VOCABULARY AND MEANING TO PRESCHOOLERS.....	35
Kadaner O.V.	BRAINSTORMING ACTIVITIES IN TEACHING ENGLISH.....	38
Тетяна Капітан	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ У ТЕХНІЦІ ПИСЬМА	41
Тетяна Колбіна	ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ДОСВІДУ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	47
Ілона Костікова	ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНОЇ ДОШКИ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	50
Олександр Коваленко	ПЛАНУВАННЯ ВИВЧЕННЯ ДІЛОВОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	53

THE DEVELOPMENT OF AN ADJOINING CONSTRUCTION THROUGH TIME

Valerii Bohdan (Berdiansk, Ukraine)

Despite the importance of one of the topical issues of modern linguistics — the detection of means of joining separate sentences and supra-sentence entities to form larger text units, little attention in linguistic literature has been paid to the problems of text organization and studying language units participating in its formation so far. Moreover, the majority of research is carried out synchronically that is on the material of modern languages. With rare exceptions [2], the corresponding issues are not addressed diachronically. Nevertheless, a careful diachronic study of language phenomena will help to reveal the nature of many innovative processes in modern languages. Thus, a diachronic approach to studying the structure of an utterance allows to interpret the phenomenon of supra-sentence entities in general and of an adjoining construction (AC) in particular [1] in an absolutely new way. Many researchers qualified these text units mainly as a syntactic tendency of a language of the late 20th century, i.e. as an exclusively modern phenomenon. The conducted research allows to claim that such a point of view is not justified as the analysis of the English literary texts of the 16th — 20th centuries showed that the roots of the AC go back centuries. However, in different periods of the language development, the formation and functioning of an AC was by its very nature either a more stylistic phenomenon or a syntactic one. Thus, a comparative analysis of the works of the English drama of the 20th — 21st centuries and the texts of the 16th — 19th centuries showed important differences in the functions fulfilled by an AC. In the works of fiction of the last and this centuries, the ACs are mostly colloquial in their form and give an expressive colouring to the author's text (giving written language the liveliness and dynamism of spoken one). In this case, an AC can be regarded as a stylistic and syntactic phenomenon, while the ACs of the previous centuries, by their nature, tended to be the result of purely syntactic transformations in the text by its author.

The development of an AC has not always been in the ascendant. Thus, in the plays of the 16th — 17th century authors its average frequency of occurrence is one to three pieces per one page of a printed text whereas in the works by dramatists of the 18th — 19th centuries — three to four pieces, and finally, in the plays by authors of the 20th — 21st centuries — from one to six pieces.

The flourishing of dramaturgic genre fell on the 16th century and is generally attributed to the appearance of works of William Shakespeare, the great English dramatist of the Renaissance. What is characteristic of the ACs in the works of the 16th-century dramatists is that they had a complicated

structural and syntactic model. This can be probably explained by the fact that the dialogues in these works took the form of alternating monologue statements, sometimes as long as one and a half pages of the text with quite difficult thematic content. The structure of the AC is characteristic of the model, the components of which (a base utterance and an adjoined part) are represented by the sequences of several phrases that follow each other. As far as a semantic aspect is concerned, in the works of that period, it is possible to single out the ACs, the adjoined parts of which are characterized by the semantics of generalization, enumeration, completion of a thought, more precise definition, and a complete change from one thought to another.

In drama works of the 17th century, it is possible to observe gradual simplification of an AC structure. There appear some specific characteristics of this construction though, at the same time, many distinctive features of the 16th-century AC remain. There quite often occur ACs with a partitioned structure, and they are very peculiar in terms of their structure, at that. For example, the partition of an adjoined part (belonging to the speech of the first communicant) can be expressed by explicit broken phrases complicated by syntactic repetition.

In the plays by the 18th-century dramatists, the fancifulness and affected manner of speech of characters is reflected in the structure and semantic features of the ACs. Thus, the chain character of the adjoined phrases, which are expressed by the polyfunctional conjunctions in an anteposition to them, profoundly influences the semantic orientation of the construction under study. In many studied examples of that period such phenomena as an overlap between the adjoined phrases, a partition of an AC structure, syntactic repetitions, etc. are observed.

In the drama works of the 19th century, significant changes occurred in the style and language. Interestingly enough, the cases of a structural and semantic partition of the base utterance were registered, for the first time, at that period. Conjunctions are by their very nature semantically insufficient, therefore they are semanticized within the framework of an AC and, without increasing its volume, they provide additional information, expanding, at the same time, the content of the context that surrounds an AC.

The style of works of literature of the 20th century is notable for its conciseness, abruptness and dynamism of formal expression. The most preferable linguistic units are statements, small in volume both simple and complex ones. Composite sentences of the complicated syntactic model almost completely disappeared from the language, but on the other hand, the number of nominative sentences increased significantly. The ACs in which the adjoined part conveys the meaning of emotional development of an action became a widespread phenomenon (we attribute to this category the constructions with the semantics of enumeration and more precise definition).

One of the most characteristic features of the drama works of the 20th century is the use of such paraspeech means as stage directions [3]. According

to our study, author's stage directions become a structural component of an AC, an explicit means of partitioning of its parts, and a convincing proof that an AC represents formal separation and, at the same time, semantic adjoining of a sentence following the base utterance.

Stage directions of various semantic types (action ones, those containing sound characteristics of the process of dialogue in a drama work, and introduction ones) explicitly express the moment of pausing which is so characteristic of an AC. At the same time, a stage direction is an indicator of change of semantic meaning and pragmatic orientation of an AC structure.

Addressing the drama works of the 16th – 21st centuries allowed us to trace the regularities of use of an adjoining construction in diachrony and to reveal the peculiarities of its functioning. Diachronically, the research of structural, semantic and pragmatic characteristics of an AC in the works of drama promotes further study of this phenomenon in linguistics.

REFERENCES

1. Богдан В. В. Синтактика, семантика, прагматика англомовних приєднувальних конструкцій і складних речень з підрядним зв'язком : монографія / В. В. Богдан. – Донецьк : «ЛАНДОН-XXI», 2011. – 263 с.
2. Дмитренко В. А. Присоединительная конструкция в диахроническом аспекте (на материале английских драматургических произведений XVI – XX вв.) / В. А. Дмитренко, Т. В. Захарова // Вестник Харьков. ун-та. Сер. Романо-германська філологія. – 1994. – Вып. 382. – С. 36-40.
3. Дмитренко В. А. Участие паралингвистических факторов в формировании присоединительной конструкции / Дмитренко В. А., Солощук Л. В. // Потєбня – исследователь славянских взаимосвязей : Тез. Всесоюз. науч. конференции. – Харьков, 1991 г. – Ч 1. – С. 204 – 206.

ПОЗИЦІОНУВАННЯ ВЗАЄМИН ТА ІМІДЖУ УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ В НОВИНАХ ВВС

Ольга Сушкевич (м. Умань, Україна)

Новинний ресурс ВВС формує світовий імідж країн та особистостей для мільйонів глядачів, слухачів та читачів. ВВС є беззаперечним лідером світової подачі інформації. То якими постають Україна та Польща в очах широкої аудиторії цього поважного та авторитетного медіа ресурсу в останні 3 роки?

Отже, новини 2016-2018 років відображають сусідні країни в рамках подій як світового значення, так і національного. Імідж держав позиціонується через процеси та реакції, образи людей – видатних діячів та типових представників – , а також – стереотипи. Взаємини та імідж України та Польщі формуються у сукупності політичних, екологічних, соціально-економічних, спортивних складових в новинах ВВС. При цьому, кожна з країн відображається у певному статусі та позиції по відношенню до подій чи взаємин зі світом та сусідом.